

Recensie: Peter Vermeulen

Madelief: **‘Reis in het verleden. Een verwerkingsproces na incest’** Uitgeverij Tobi Vroegh, Amsterdam, 2015. ISBN: 9789078761440 ((Depressie/Suicide/Seksueel misbruik/ED/1)
Zie ook www.tobivroegh.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Ervaringsverhaal in de vorm van een dagboek. Met haar fysieke klachten, depressiviteit en suïcidale levenshouding komt Madelief in de hulpverlening terecht. In het verleden blijkt ze seksueel misbruikt en gaat het onder begeleiding het verwerken en een plaats geven. Aantal pgs: 144.

Over de auteur: Madelief is 44 jaar en sinds 12 jaar psychiatrisch patiënt, een leven waarin balans en structuur voorwaarden zijn. Zij heeft een MBO-opleiding gevolgd en is sinds 1990 met veel plezier en veel voldoening werkzaam in de ouderenzorg. In de toekomst wil zij graag de opleiding tot psychiatrisch verpleegkundige volgen. Madelief is getrouwd en heeft een zoon van 14 jaar.

Beschrijving: “Reis in het verleden’ is een boek over de gevolgen van seksueel misbruik. Madelief leidt een redelijk normaal bestaan als zij wordt overvallen door allerlei klachten. Persoonlijk schrijft zij het toe aan relatieproblemen, maar een maatschappelijk werker vermoedt dat er sprake is van een misbruik-verleden. De dagboekfragmenten uit de periode 2003-2011 beschrijven het proces waarin ze, onder psychische begeleiding, langzamerhand de herinneringen naar boven haalt en deze, na talloze pijnlijke confrontaties, kan gaan loslaten. Met een voorwoord van haar psychiater Onno de Klerk.

Wat viel op: Een hulpverlener spreekt tegenover Madelief zijn vermoeden uit dat er mogelijk sprake is geweest van misbruik. Het blijkt een zegen, want het leven van Madelief was anders vermoedelijk blijven steken in depressies en een mogelijke zelfdoding. Knap van de schrijfster om zich tegen wil en dank te storten in een niet eenvoudig psychiatrisch proces, waarbij beetje voor beetje diep verborgen herinneringen naar boven worden gehaald. Het proces van bewustwording en afrekening is vol van ongecontroleerde emoties, waarbij de directe omgeving ook niet altijd gespaard blijft. Het is bijna onvoorstelbaar dat ze die last heeft kunnen dragen, want daar is veel moed en kracht voor nodig. Van pijn naar liefde is ongemerkt het thema geworden van dit verslag. Het moet voor alle betrokkenen een enorme opluchting zijn dat deze ingrijpende periode goeddeels voorbij is. Het litteken zal altijd blijven en nu en dan herinneringen oproepen, maar Madelief kan eindelijk zijn wie ze is. Een goed, helder geschreven proces van ontwaking en heel worden.

Citaten:

Pg. 32: ‘De Man zit mij achterna en hij roept op plagerige toon mijn naam. Ik vlucht het woondeel van het Huis in en ren naar de zolder. Ik trek de deur van de bezemkast open. Hij piept, ik verraad mijzelf door het gepiep. In het achterste en donkerste hoekje maak ik mij zo klein mogelijk. De deurenklink gaat naar beneden en hij staat daar groot en machtig met een walgelijke grijns op zijn gezicht ...’

Pg 77: ‘Ik lig in bed. Het is donker en ik schud met mijn hele lichaam. Het oranje laken met het witte ‘kriebeltjespatroon herken ik. Ik ben erg in de war, want mijn dekbed is grijs. Hoe kom ik hier en waarom ben ik zo verschrikkelijk bang? Er zijn weer mannen in huis en ze moeten mij

hebben, als speeltje. Opnieuw moet ik heel nodig plassen, maar ik durf niet. Enzo wakker maken is ook geen optie. Ik voel me zo ontzettend klein en eenzaam.'

Pg 138: 'Het gaat redelijk goed met mij. De dwanggedachten zijn teruggeschoven naar de achtergrond en het is weer rustig in mijn hoofd. Ik heb de psychiater gebeld en in overleg met hem is de medicatie weer opgehoogd, nu voor blijvend. Het doet zeer om elke keer weer te moeten constateren dat ik het alleen niet red. Ik moet gaan accepteren dat ik zonder medicijnen niet leven kan.'

Recensies:

Er zijn nog geen recensies verschenen

Meer informatie:

madelief.reisinheterleden@gmail.com